

og det synes mig, at der for socialdemokratisk Forbund, naar det vilde se tilbage i Tiden, slet ikke havde været nogen Grund til at se saa langt tilbage i Tiden. Men imidlertid, det have de Herrer ment at kunne og burde gøre. De have ment, at de burde gaa tilbage til 1871 og saaledes fastslaa, at der mellem socialdemokratisk Forbund og den internationale Arbejdersforening for Danmark af 1871 var en Forbindelse. Hvilken Forbindelse, skal jeg ikke nærmere komme ind paa, men nogen Kontinuitet maa der jo være, naar man opstiller et Subilæum i 1896 med Udgangspunkt fra 1871. Da denne Begyndelse var en Begyndelse med Ubløselighed, vilde jeg ikke og ikke nogen Regering overhovedet kunne imødefomme et Dufte om, at en saadan Mindefest skulde fejres i Rosenborg Have. Det har været min Grund til Afslaget.

Krigsministeren (Schnack): De ærede Folketingsmænd for Ringløbing Amts 1ste Valgkreds (S. E. Christensen) og Rjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (M. Klausen) have anmodet mig om at udtale mig om den Gave, som af Foreningen til Fædrelandets Forsvar er givet til Krigsministeriet paa Statsklassens Begne. Jeg skal i den Anledning tillade mig at oplyse, at da Foreningen til Fædrelandets Forsvar efterhaanden sit afgjort sine forskellige Forpligtelser, viste det sig, at den endnu havde et Beløb til overs, som man ikke fandt nogen rigtigere Maade at anvende i Overensstemmelse med den frivillige Selvbefatnings Formaal end ved at købe et Areal paa Amager, saaledes beliggende, at der i alle de Forslag, som have været gjorte med Hensyn til en fremstuds Befæstning af Amager, paa dette Punkt har været lagt et Bærf. Krigsministeren modtog Gaven, selvfølgelig uden at paatage sig nogen som helst Forpligtelse med Hensyn til Bærfets Anlæggelse eller Tidspunktet derfor. Jeg har som Krigsminister ladet Ingeniørkorpslet overveje, hvad der paa nærværende Tidspunkt kunde gøres med dette Areal for at styrke Forsvaret. Der fremkom fra Ingeniørkorpslet et Forslag til et Bærf, hvis Anlæggelse dog ikke kunde anvendes til Øvelse for Ingeniørtropperne, og det var derhos saa dyrt, at det stod mig klart, at Beføstringen ikke stod i Forhold til den Nytte, som det vilde yde Forsvaret, og jeg var straks paa det rene med, at jeg paa Basis heraf ikke vilde fremlægge noget Forslag for Rigsdagen. Det er, hvad der er passeret i Sagen. Men de ærede Folketingsmænd kunde jo spørge mig: Hvad skal da saa ske videre med dette Areal?

Dertil vil jeg svare: Den Mulighed er jo ikke udelukket, at der kunde fremkomme et Forslag, der var saaledes bestaffent, at Krigsministeriet maatte stonne, at Udgiften stod i et rimeligt Forhold til den Nytte, som Bærfet kunde gøre Forsvaret. I saa Tilfælde vilde jeg forelægge Rigsdagen et Forslag af denne Art og søge den nødvendige Støtte til at gennemføre det. Men det er ogsaa muligt, at saadant ikke sker, og i saa Tilfælde kommer Areal til at ligge ganske roligt hen. Det bliver maaste lejet ud, indtil det Tidspunkt, hvor en fremstuds Befæstning paa Amager kommer paa Dagsordenen, og dette Tidspunkt vil efter min Overbevisning komme, om ikke før, saa naar Kristianshavns Bold — ikke af militære, men lad os sige af produktive Grunde — en Gang bliver sløffet og Areal et folgt. Det er min Overbevisning, at til den Tid vil man gøre noget for en fremstuds Befæstning paa Amager, og til den Tid vil saa Areal et komme til Nytte. Jeg haaber, at ærede Medlemmer heraf ville se, paa den ene Side, at der har været al god Grund for Krigsministeriet til at modtage denne Gave, og paa den anden Side, at der ikke har været nogen som helst Anledning til at tro, at det, at Krigsministeriet har modtaget Gaven, skulde kunne foraarsage politiske Ulemper eller Konflikter.

Med det samme jeg har Ordet, vil jeg tillade mig at takke den ærede Folketingsmand for Rjøbenhavns 6te Valgkreds (Alberti) for de Bemærkninger, han gjorde med Hensyn til Rantonnementsøvelserne. Den Kærlighed, som Befolkningen viser Hæren ved disse Øvelser, gør, at alle vi, som høre til Hæren, glæde os i allerhøjeste Grad, og det er derfor naturligt, at jeg vil gøre alt, hvad jeg kan, for at der ikke skal kunne komme nogen Misnøje frem, som kunde forstyrre dette gode Forhold. Jeg har levet i den Tro, at Taksationen var meget kulant, og jeg har navnlig støttet denne Tro paa, at Kommissionens Sammenfætning gjorde det rimeligt, at den var det. Den Kommission, der bedømmer disse Skader, bestaar nemlig af en Landmand, en Landinspektør og en Intendant og bistaaes af en Tillidsmand, valgt i de forskellige Sogne af Sogneraadet og i Byerne af Byraad et paa det Sted, hvor Skaden er sket. Nu har jeg ganske vist erfaret, at medens Tillidsmændene i Fjor i Præsto Amt overalt have været til Stede, have de i Rjøbenhavns Amt af Grunde, som jeg ikke kender, meget ofte manglet. Om dette har haft nogen Indflydelse paa Taksationen, skal jeg ikke kunne sige. — Jeg har ogsaa bemærket en anden Ting, og det er,